

DE STER

NR. 2. FEBRUARI 1960

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

*De Nederlandse Molen
leeft nog.*

foto: Arielli. Paris

60e JAARGANG

Nr 2

Redacteur:

J. HENRY VOLKER

President der Nederl. Zending.

Assistent:

A. D. JONGKEES

INHOUD:	Blz.
Een afscheidsgroet	35
Uit de Algemene Conferentie	36
De Haagse Conferentie	40
Appél voor de Broederschap!	44
Afscheid en Welkom	47
Twee Bruidsparen	49
„Waarom ben ik een Mormoon?“	51
„Veel wordt bewezen“	53
De anderen werden Discipelen genoemd	55
Verkrijgbare literatuur in de Nederlandse taal	57
Het aantal „Endowments“ dat in de Zwitserse Tempel werd verricht	59
Gebeurtenissen in de zending	61

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster“ van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1,25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Een Afscheidsgroet

aan onze Broeders, Zusters en Vrienden in Nederland.

Zo zeker als een gebeurtenis of een ondervinding een begin heeft, zo zeker komt daar ook eens een eind aan. Dit feit werd ons gedurende de laatste weken zeer sterk onder de aandacht gebracht.

Het is met gemengde gevoelens en emoties dat wij onze geliefde broeders, zusters en vrienden in de Nederlandse Zending een vaarwel toeroepen en de kust van het mooie Holland gaan verlaten. Het is niet te geloven dat zo vele wonderbare ervaringen in een tijdsbestek van 3½ jaar konden plaats vinden. Vele malen hebben wij van het ene einde van de Zending naar het andere gereisd en van de geest van uw conferenties genoten en met u in uw Avondmaalsdiensten onze godsdienstplichten vervuld. Wij hebben de gezichten van nieuwe leden gade geslagen, zoals zij van geluk straalden, toen zij uit het water van de doop opkwamen. Het heeft ons een gevoel van voldoening geschonken, toen wij opmerkten, dat zij aan de gemeenteactiviteiten deelnamen en geestelijk groeiden.

Wij verheugen ons over de getrouwheid en toewijding van vele onzer broeders die uitstekende diensten bewijzen in de taken van de Priesterschap. Wij hebben het onzelfzuchtige dienstbetoon van de zusters van de Z.H.V. bewonderd, de onvermoeide pogingen van de Gemeentebesturen en van alle andere werkers in de hulporganisaties van de Zending. Wij spreken onze diepe waardering en liefde uit jegens allen, met wie wij in de Nederlandse Zending hebben samengewerkt. God zegene u allen voor uw getrouwheid en toewijding aan het werk des Heren. Het is voor ons een grote zegen geweest om deze wondermooie jaren met u samen te hebben kunnen zijn. Ons leven is verrijkt door uw liefde voor ons en uw toewijding aan de idealen van het Evangelie.

Wij zullen het groene Holland en u missen, onze geliefde vrienden. God zegene u en wij danken u voor de mooiste jaren van ons leven.

De hartelijke groeten van
President en Zuster Rulon J. Sperry.

Uit de Algemene Conferentie te Salt Lake City, oktober 1959

... „Wij bevinden ons in deze situatie: wij hebben te doen met de man, die door President McKay werd beschreven,¹⁾ die in feite het besturende hoofd is van dat grote heidendom met zijn ideologie en loochening van het bestaan van God. Ik geloof dat dit de eerste maal in de gehele geschiedenis is, dat Gods volk zich geplaatst ziet tegenover een georganiseerd heidendom, dat min of meer geleid en geregeerd wordt door iemand die God loochent en zegt, dat hij van atheïsme niet te bekeren is. Wij krijgen de indruk, dat hij in gedachte heeft dat zijn Marxistische ideologie en zijn atheïsme de macht zullen krijgen en van ons allen de volgelingen van zijn leer zullen maken. Hij predikt de vrede, mag ik wel zeggen, en dan bepleit hij de afschaffing van zekere oorlogswapenen en de terugkeer tot de traditionele wijze van oorlogvoering, waar de aantallen tellen, hij verkondigt, dat wij onze militaire installaties moeten vernietigen en wanneer die verdwenen zijn, zie ik geen einde aan wat hij zal proberen te doen.

De gehele westerse wereld, de Christelijke, Godvrezende wereld, met de uitzonderingen, die het Marxisme aanhangen en die in elk land voorkomen, met de uitzonderingen, die in Rusland bestaan, betrekkelijk weinig, doch misschien in werkelijkheid toch nog veel, heeft deze dingen, door hem geleid, onder de ogen te zien.

Welnu, wij moeten ons hieromtrent geen illusies maken, broeders en zusters. Het plan is werkelijk God en het Christendom uit te bannen. In onze handen is het Heilige Priesterschap naar de Orde van de Zoon van God, door Goddelijke verordeningen geplaatst. Aan ons de verantwoordelijkheid om voort te gaan.

Wij hebben geen aaneengesloten front tegen dit verenigd heidendom. Wij zijn nog verscheurd en verdeeld onder vele secten. Maar het probleem, waar mede wij geconfronteerd worden, indien de plannen van het Marxistische heidendom ten uitvoer worden gebracht, is dat van onze verdelging.

God heeft verklaard dat Hij nimmer de autoriteit en het evangelieplan, dat wij hebben, zal wegnemen of aan een ander volk geven. Mijn verlangen is om de ernst van deze situatie onder de aandacht te brengen van ieder van mijn broeders en zusters van de Kerk en van anderen, voor zover ik hen kan bereiken. Gij kunt een onbekeerbare niet vertederen, gij moogt er niet op hopen dat, nadat hij zijn doel heeft bereikt, hij u anders zal behandelen, dan hij anderen heeft gedaan.

Er zijn goede mensen in Rusland, gelovige mensen. Elder Benson heeft er onlangs enige ontmoet. Maar zij leven onder dit Marxistische regime

¹⁾ Zie 1e artikel in no. 1 van januari 1960.

en een van de elementen van die theorie is de vernietiging van de vrije wil, die aan Gods kinderen was verleend, voordat de wereld werd geschapen.

Ik ben van gevoelen, broeders en zusters, dat welke man of vrouw ook, die zich vrijwillig aan deze heidense ideologie onderwerpt en zijn vermogen om vrij te handelen, vrijwillig prijs geeft, zijn of haar getuigenis heeft verloren en op weg is naar de afval.

Ik kan er niet genoeg de nadruk op leggen, dat hier, in deze laatste dagen het heidendom onder één hoofd staat en dat hoofd wordt door Satan zelf geleid. Broeders en zusters, houdt uw getuigenis brandende en bewaart de kennis van het evangelie en van God en Zijn Zoon Jezus Christus, houdt dat vuur brandende in uw tehuizen, in uw priesterschapquorums, ja overal, want ik ben er zeker van, dat wij op de een of andere wijze met verschrikkelijke vervolging te maken zullen krijgen. Ik geef u mijn getuigenis dat God leeft, dat Jezus de Christus is, de Verlosser van de wereld en van de mensheid, de Eerste in de opstanding. Ik geef u mijn getuigenis, dat de autoriteit van de Heilige Orde van het Priesterschap van de Zoon van God op aarde is, door hemelse boodschappers bevestigd op Joseph Smith, die ons het evangelieplan heeft gegeven. . .”

J. Reuben Clark Jr.

. . . „Het evangelie van Jezus Christus is het middel tot onze verheffing en onze zaligheid. Ik heb mij dikwijls afgevraagd waarom sommige kerkleden kerkleden zijn, want zij leven niet in overeenstemming met de beginselen van eeuwige waarheid. Er is maar één reden voor het lidmaatschap van deze Kerk en die is, zoals ik het versta, het middel om zaligheid en verheffing te krijgen in Gods celestiale Koninkrijk. Indien dat niet ons doel is, waarom zijn wij dan lid van de Kerk?

Ik ken een man, met wie ik samen speelde en school ging. Toen hij volwassen was geworden, ging hij naar het oosten en werd een geleerde. Hij kwam terug en begon in de Zondagsschoolklassen veel last te veroorzaken door de openbaringen in twijfel te trekken, die door de Profeet Joseph Smith waren gegeven. Dit kwam onder mijn aandacht, toen een van de klasleden tot mij zeide: „Deze broeder komt in onze klas en is ons niet anders dan tot last”. Daar ik hem goed kende, voelde ik mij verplicht hem daarover aan te spreken. Ik vroeg hem waarom hij dat deed.

„Wel”, zeide hij, „Ik kan niet alle openbaringen, die aan de Profeet Joseph Smith gegeven werden, aannemen”.

„Zijn er bij, die ge wel kunt aannemen?”

„Ja, sommige kan ik wel aanvaarden”.

Niet alle leerstellingen, die door openbaringen van onze Vader in de Hemel en Zijn Zoon Jezus Christus aan de Kerk waren gegeven, kon hij aannemen.

Ik had een lang gesprek met hem, aan het einde waarvan hij zeide:

„Nu ga ik je vragen mij een dienst te bewijzen. Wees zo goed en doe geen stappen om mij af te snijden.”

Ik vroeg hem: „Waarom verlang je in de Kerk te blijven, ofschoon je haar leerstellingen bestrijdt?”

„Dat zal ik je zeggen. Ik ben in de Kerk opgevoed en mijn vrienden zijn allen leden van de Kerk. Buiten de Kerk heb ik maar weinig relaties. Wanneer ik zou worden afgesneden, betekent dat voor mij, dat ik buiten alle gemeenschap zou worden gesloten en alle mensen zou verliezen, met wie ik nu omgang heb en ik wil niet, dat dit gebeurt. Laat mij dus alsjeblieft niet geëxcommuniceerd worden.”

Ik dacht dat er nog wel enige hoop voor hem was en ik ondernam niets tegen hem, maar sprak vriendelijk met hem en trachtte hem de dwaasheid van zijn houding te doen inzien. Ik zeide dat hij zich moest bekeren en dat hij, wanneer hij naar de klas ging, daar niet heen moest gaan met die geest van verzet tegen de leerstellingen, die door de anderen werden geloofd.

Ik zeide: „Indien je ze niet gelooft, zwijg dan en tracht de Geest des Heren met je te krijgen, zodat je ze wel kunt aannemen”.

Nu is hij gestorven en ik weet niet of hij zich bekeerd heeft, maar broeders, het evangelie van Jezus Christus is voor ons het allerbelangrijkste in de gehele wereld. Wij behoren zo te leven, dat wij ieder woord, dat uit de mond Gods uitgaat, kunnen aanvaarden. Aldus heeft Hij ons geboden.

Joseph Fielding Smith

... „Enige jaren geleden woonde ik een Avonddienst bij in de gemeente Zuid-Londen, gedurende welke dienst een Kerstprogramma werd uitgevoerd. Een Joods musicus nam daaraan deel. Hij speelde cello en hij deed het zeer goed. De president vroeg hem nog iets te spelen, doch hij weigerde. Hij zeide echter; „Ik wil een solo zingen, als dat mag”. Hij stond op en zong het door ons allen geliefde lied „The Lords Prayer” (Het Gebed des Heren), waarna hij in de zaal plaats nam.

Toen de vergadering was afgelopen, kwam hij naar mij toe en zeide: „U zult het over iets practischer moeten hebben dan de Bergrede, als U de Joden wilt bekeren”.

Ik vroeg hem: „Heeft U ooit de Bergrede gelezen?”

„Die moet ik wel gelezen hebben”.

„Ik hoop dat U dat gedaan heeft voordat U haar bekritiseert”. Toen zeide ik tot hem: „U zong deze avond een heel mooi lied, The Lords Prayer. Is het ooit bij U opgekomen, dat dit gebed een gedeelte was van de Bergrede?” Hij scheen dat niet te weten.

„Nu”, zeide ik, „Wilt U mij één enkel leerstuk in die rede noemen, dat niet practisch is? Noem er een dat niet in uw dagelijks leven in praktijk kan worden gebracht”. Hij zweeg.

Toen begon ik dat wondermooie gebed, dat door Jezus werd uitge-

sproken als voorbeeld voor Zijn discipelen, voor hem te herhalen. „Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede gelijk in den hemel, alzoo ook op de aarde' (Matth. 6). Is dat geen practisch streven?"

Hij gaf geen antwoord.

Toen herhaalde ik dit: „Geef ons heden ons dagelijksch brood". Dat is zeer zeker practisch voor een man als U".

„O, het is zeer practisch".

Ik vervolgde „En vergeef ons onze schulden, gelijk wij vergeven onze schuldenaren'. Wij hebben tegenwoordig heel wat last van schulden, persoonlijk en nationaal. Geloof U niet, dat wij zo nu en dan daarover behoren te bidden?" vroeg ik.

„Dat zou niet verkeerd zijn", antwoordde hij.

Toen gaf ik hem deze woorden: 'Verlos ons van den booze'. Is dat niet de gebedsvolle hoop, die wij allen behoren te koesteren? Het verwijst naar het verkeerde, dat op onze weg komt, het kwaad dat ons hindert en verbijstert in onze dagelijkse handelingen. „Verlos ons van den booze', is een bede om kracht om verleiding te weerstaan. Ik vestigde zijn aandacht op twee of drie andere uitspraken in de Bergrede. „Oordeel niet, opdat gij niet geoordeeld worde". Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden en met welke maat gij meet, zult gij wederom gemeten worden".

Tenslotte kwam hij onder de indruk. Hij zeide: „O, als gij Christenen dat laatste gebod wilde gehoorzamen: „Met welke maat gij meet, zult gij gemeten worden".

Ik zeide: „Niet alleen de Christenen, ook de Joden".

Toen zeide hij dat als dit gebod zou worden opgevolgd, wij in een andere wereld zouden leven. Er zou geen oneerlijkheid meer zijn en geen vervolging, geen oorlog, geen onenigheid in onze maatschappij, want de wereld zou staan op een van de grote wetten, door Jezus Christus gegeven.

Ik haalde nog meer aan: „Vraag en u zal gegeven worden, klop en u zal open gedaan worden. Kunt gij het practische hiervan inzien, mijn broeder?"

Mijn vriend, heengaande, zeide: „Ik ga naar huis en zal de Bergrede gaan lezen".

Alma Sonne.

De gierigaard wordt beheerst door zijn goud; alleen zij, die de rijkdom verachten, kunnen zonder gevaar te lopen rijk zijn; hun ziel zal altijd groter zijn dan hun fortuin.

Anatole France.

DE HAAGSE CONFERENTIE

gehouden op Zondag 31 januari 1960

Deze Conferentie, welke een bijzonder karakter droeg doordat Elder J. Henry Volker, de nieuwe President van de Nederlandse Zending, aanwezig was, nam ten 10 uur v.m. in het Kerkgebouw Leersumstraat 13, onder presidium van Elder Rulon J. Sperry een aanvang. Aan de ochtenddienst waren een Priesterschapsvergadering en een Z.H.V. vergadering vooraf gegaan.

Nadat door Elder Dallas Buckway, die als President van het Haagse District de leiding had, een woord van welkom was gesproken, werd door alle aanwezigen het mooie, zeer bekende lied „Komt Heil'gen Komt”, gezongen, waarna Broeder Siward Swart van de Haagse gemeente, voorging in gebed.

„Gods Geest brandt in 't harte” was het lied, dat vervolgens door een zendelingenkwartet, bestaande uit de Elders Van Dam, Van der Heide, Van Boerum en Van Mondfrans, ten gehore werd gebracht.

De eerste spreker, Elder Dallas Buckway, wees op de belangrijkheid van gehoorzaamheid aan de wetten, zowel de geestelijke als de maatschappelijke wetten. Slechts dan kunnen wij een volheid van vreugde hebben en de volheid der zegeningen ontvangen, die na het volgen van die wetten ons deel worden, indien wij die gehoorzaamheid — en dat geldt meer in het bijzonder voor de geestelijke wetten — ten volle betonen.

De tweede spreker, Broeder J. Jansen van de gemeente Den Haag, sprak over de gelijkenissen van Jezus Christus. De grote waarde van deze gelijkenissen is, dat zij op alle tijden van toepassing zijn en niet alleen op de tijd, waarin zij werden gesproken. Zij bevatten lessen, die ons helpen onze taak te volbrengen, rechtvaardig te handelen en onze naasten te helpen.

Elder R. Paul Van Dam, Overziener van de Zondagsschool in de Nederlandse Zending, legde er de nadruk op, dat, in welke omstandigheden wij ook verkeren of welke belemmeringen op onze levensweg worden geplaatst, wij steeds zo veel wij kunnen, Gods geboden moeten naleven. Velen zijn er, die volhard hebben tot het einde, ondanks hun gebreken.

Zuster W. Linneman, hierna het woord verkrijgend, sprak over de vreugde die ons deel wordt, wanneer wij het Evangelie van Jezus Christus hebben gehoord en het getuigenis ontvangen, dat het de waarheid is. Zij haalde hierbij de geschiedenis aan van de kamerling uit het achtste hoofdstuk van Handelingen, die door Filippus onderricht werd. Elder Harvey Van Katwijk stelde enige vragen. Waarom zijn wij hier? Waarom zijn wij zo zeker, dat de Kerk van Jezus Christus van de

Heiligen der Laatste Dagen werkelijk de Kerk van Christus is? Waarom ging Joseph Smith, de grote verwarring op kerkelijk gebied in zijn omgeving ziende, in gebed? Vragen, die door spreker op overtuigende wijze werden beantwoord.

Nadat het lied „O Mijn Vader” door alle aanwezigen was gezongen, sprak Elder Gary de Leeuw over de voorwaarden, waaraan wij moeten voldoen om Gods Koninkrijk binnen te kunnen gaan. Hij haalde o.a. de woorden van Jezus aan, Die, een kind in het midden van de discipelen stellende, zeide: „Indien gijlieden niet wordt gelijk dit kindeke, gij kunt het Koninkrijk der Hemelen geenszins ingaan”.

Broeder Tammerijn, van de gemeente Leiden, behandelde daarna een onderwerp, dat vrijwel bij dat van de vorige spreker aansloot: De nederigheid van Christus, vergeleken bij die van de mens. Hij was Zijn Vader in alles gehoorzaam. „Niet Mijn wil geschiede, maar Uw wil”. „De leer, die Ik u verkondig is de Mijne niet, maar Desgenen, die Mij gezonden heeft”.

Waar de machtige Jehova aldus Zijn sublieme nederigheid toonde, daar past het ons, die zo heel veel minder zijn dan Hij, zeer zeker nederig te zijn.

Hierna verschenen achtereenvolgens Elder Kent M. Warner, Elder Keith C. Warner en Elder Ray L. Hiatt op het podium en gaven hun getuigenis, dat zij wisten, zonder enige twijfel, dat het Evangelie waar is en dat dit Evangelie door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt verkondigd.

De laatste spreker van deze morgen, Elder J. Howard Van Boerum, reizende Elder van het Hoofdkantoor, stelde deze vraag: „Gelooft u en beseft u wat de Bijbel is, wat hij inhoudt, waarom wij hem hebben en wat wij er mee moeten doen?” Hij vergeleek de wetten, door de mens uitgevaardigd tot instandhouding van de orde in de maatschappij, met de wetten van God. De eerste zijn bindend voor de mens, maar die van God zijn eeuwig en onveranderlijk bindend, want zij zijn ons gegeven om ons tot volmaking te brengen, opdat wij eenmaal in staat zijn in Zijn Koninkrijk te wonen.

Voorts legde spreker de nadruk op Maleachi 3 : 10-11, waar God grote zegeningen belooft aan hen, die trouw hun tienden aan Hem geven.

Deze ochtenddienst werd beëindigd met het zingen van het lied „O vast als een rotssteen” en gebed, door Broeder Panhuizen uitgesproken.

Tussen de morgen- en middagdienst werd een vergadering gehouden voor alle ambtenaren en ambtenaressen, onder leiding van Elder Van Dam en Elder Van Mondfrans, Overzieners resp. van de Zondagsschool en de O.O.V.

De namiddagdienst, die evenals de voorgaande door President Rulon J. Sperry werd gepresideerd en door de Districts-president Elder Dallas Buckway geleid, werd ten 15.30 uur geopend met een welkomstwoord

van laatstgenoemde en met een lied, dat door het Haagse zangkoor werd gezongen.

Broeder W. H. Verbeek, Gemeentepresident van Den Haag, sprak het openingsgebed uit. Vervolgens werden zij, die voor verhoging in het Priesterschap in aanmerking kwamen, aan de aanwezigen voorgesteld door President Rulon J. Sperry, waarna door de zendingssecretaris Elder Grant W. Kapp de Algemene- en Zendingsautoriteiten ter ondersteuning in hun roeping werden voorgesteld.

De eerste spreker in deze dienst was de eerste raadgever in het Zendingsbestuur, President J. Paul Jongkees. Zijn toespraak verschijnt onverkort elders in een volgend nummer.

De volgende spreker, Elder Adrian P. Van Mondfrans zeide, dat door het Zoenoffer van Jezus Christus de mogelijkheid voor de mens is geschapen om zalig te worden. Hoe kunnen wij die zaligheid verwerven? Door tot onszelf in te keren en onze zonden na te laten, want wij zullen vergolden worden naar onze werken.

Broeder Mooi, van de Haagse Gemeente, vergeleek de hedendaagse Kerk van Jezus Christus met de vroegere Kerk, door Jezus Christus in het midden des tijds opgericht. Dezelfde kenmerken, in de vroegere Kerk gevonden, zijn ook in de hedendaagse Kerk aanwezig. Er is geen verschil. Na het zingen door alle aanwezigen van het lied „Hoop van Israël”, verkreeg Zuster Marie Baas het woord. Zij sprak over de twaalf Apostelen van Jezus Christus en over de eigenschappen die deze mannen moesten bezitten, om dat apostelschap waardig te zijn.

Na deze spreekster wederom een spreekster, namelijk Zuster Fawn Volker, de vrouw van onze nieuwe Zendingspresident. „Het verheugt mij hier te zijn”, aldus spreekster. Hoewel ik uw spreektaal (nog) niet versta, hebben wij in ons midden een taal, die ik ook versta, een universele taal en dat is de taal van de muziek. Daar ben ik dankbaar voor. Dit werk, waarin wij verenigd zijn, is groter dan wij ons kunnen voorstellen. Jezus kwam in een tijd toen de wereld in een zeer beklagenswaardige toestand was. Nu zitten wij in een crisis, die alleen door God te dienen op te lossen is. Ik bid, dat wij allen ons van onze grote verantwoordelijkheid bewust zijn om dit werk voort te zetten.

Nadat Zuster Volker was uitgesproken, nam President Volker zelf het woord. „Wij brengen u de groeten over van President David O. McKay en alle andere Kerkautoriteiten. Zij hebben u lief en denken vaak aan u. Wij achten het een groot voorrecht om hier te zijn. Mijn vader en zijn gezin behoorden tot de eerste bekeerlingen van de Kerk. In 1875 gedoopt, vertrokken zij in 1877 naar Amerika, naar Utah. Drie jaren later werd hij op zending geroepen naar zijn geboorteland. Hij keerde in 1883 terug, trouwde en werd negentien maanden later naar Nederland teruggezonden om over de zending aldaar te presideren. In die tijd vertaalde hij het Boek van Mormon in het Nederlands. De eerste editie verscheen in 1889. Toen ikzelf op zending was, werkte ik de eerste

18 maanden in Rotterdam, waar ik een koor dirigeerde. Daarna werd ik Gemeentepresident van Amsterdam en na vier maanden Districts-president, wat ik 8 maanden bleef. Velen heb ik tot de Kerk zien komen en mijn zending is de grootste zegen in mijn leven geweest.

President McKay verzocht mij de leden mede te delen, dat zij in hun land moeten blijven, opdat hier leiderschap ontwikkeld kan worden en „Stakes” van Zion kunnen worden gevestigd. Tempels zijn gebouwd, werk voor de levenden en de doden wordt daarin gedaan en de grootste zegeningen van het Evangelie kunnen worden verkregen, ook hier, door allen, die ze waardig zijn. Het is mijn verlangen dat wij tezamen deze instructies zullen nakomen en dat wij de liefde en het respect van alle leden en zendelingen hier in Nederland kunnen verwerven, zoals President en Zuster Sperry deze genoten hebben. Wij hopen met allen kennis te maken”. Aldus President Volker.

Daarna richtte Zuster Lucy G. Sperry haar laatste woorden tot de vergaderde leden en vrienden. Het viel haar moeilijk te geloven, dat het de laatste maal was. „Ofschoon wij ons hier „thuis” gevoelen, hebben wij toch ook een groot verlangen naar onze kinderen”. Zuster Sperry sprak haar dank uit jegens allen, die haar terzijde stonden met hun liefde en gebeden, in het bijzonder de leden van de Z.H.V. in de diverse gemeenten.

„Ik zal u nooit vergeten, mijn gebeden zijn met u, wij zullen elkander weerzien, hetzij hier, hetzij in het hiernamaals. Moge de Here u allen zegenen. Ik weet dat God leeft, dat Jezus Christus Zijn Zoon is, Dat Joseph Smith een waar Profeet van God en deze Kerk waar is. Weest getrouw!”

President Rulon J. Sperry, als laatste spreker het woord nemend, wees op het feit, dat het volgend jaar 100 jaar geleden zal zijn, dat de zending in Nederland begon. Duizende zendelingen zijn hier geweest, duizenden zijn tot de Kerk toegetreden en duizenden zijn geëmigreed. Hij haalde Matth 16 : 16-17 aan en zeide, dat wij allen hetzelfde getuigenis hebben ontvangen en allen op dezelfde wijze. „Zoekt en gij zult vinden, klopt en u zal open gedaan worden” (Matth. 7) Joseph Smith heeft dat ondervonden. Later ontving hij bezoek van hemelse boodschappers: Moroni, Johannes de Doper, Petrus, Jacobus en Johannes, Elia en Mozes zijn aan hem verschenen. Velen zeggen: Dat geloven wij niet”. Een van de twee is waar: hij heeft hen gezien of hij heeft hen niet gezien. Een middenweg is er niet.

Nu moeten wij afscheid nemen, maar onze harten blijven hier. Velen van u zullen wij niet meer zien. Nog één ding wil ik zeggen: Blijft getrouw, want het Evangelie is waar. God zegene u allen. Tot wederziens.”

Nadat aan Zuster Volker en Zuster Sperry bloemen waren aangeboden, sprak Elder Buckway een dankwoord. Het Haagse zangkoor zong het slotlied en Broeder L. W. Bovet, Gemeentepresident van Delft, ging voor in dankgebed. De Haagse Conferentie was ten einde.

Appèl voor de Broederschap!

Een appèl is een oproep, en wel een, die zoals de titel van dit verslag aangeeft, een beroep betekende op de broederschap.

Na goed geslaagde — Gezellige Ouderlingenavonden — voor de districten Den Haag en Rotterdam, rees bij het Presidentschap van het 2de Quorum de vraag, hoe ook voor het district Antwerpen een dergelijke avond te organiseren, maar het kleine, over Antwerpen, Mechelen en Gent verspreide aantal Ouderlingen zou zelf nimmer een effectieve avond kunnen organiseren.

Eén van onze actieve ouderlingen van het Haagsche district stelde de vraag of het niet mogelijk was naar Antwerpen te gaan en aldaar een gezamenlijke Gezelligeavond te houden. Dit was in zekere zin een waagstuk, maar het Presidentschap besloot de mogelijkheden hiertoe te onderzoeken want: Wie niet waagt, wie niet wint, niet waar? Na enkele peilingen die gunstig uitvielen, werd besloten tot een massale demonstratie van broederschap op te roepen ten behoeve van onze zwakkere schakel in het 2de Quorum en — Oh wonder —, het resultaat was in één woord verbluffend, want niet minder dan 2 bussen voor 45 personen waren nodig om op de 16e januari j.l. des namiddags klokslag half vier een enthousiast aantal deelnemers uit Vlaardingen, Den Haag, Rot-

terdam Noord en Zuid en Dordrecht naar de Antwerpse Ouderlingen Reunie te vervoeren.

Het uitgebreide programma dat bestond uit een stemmig gedeelte vóór- en een opgewekt gedeelte na de pauze zou om 7 uur aanvangen, hetgeen ook kon geschieden, daar circa kwart voor 7 de feestgangers bij het prachtige nieuwe kerkgebouw van de Antwerpse Gemeente arriveerden.

Het programma vóór de pauze werd verzorgd door de Hagenaars terwijl de Rotterdammers en Vlaardingers dat van na de pauze voor hun rekening namen.

Met een warm woord van welkom opende de Ouderlingendistrictsoverziener Br. L. Stevens het programma, waarna het Haagse zangkoor het eerste lied ten gehore bracht.

Het openingsgebed werd door

President Rulon J. Sperry uitgesproken.

Vervolgens gaf de President van het 2de Quorum Br. L. T. C. Frölich een nadere toelichting op de bedoeling van deze bijzondere bijeenkomst en dankte tevens allen voor hun bereidwilligheid om deze reunie tot een grandioos succes te maken.

Het onvolprezen Zendingen kwartet dat na bovengenoemde toespraak van zich liet horen, oogstte een grote bijval. Nu volgde het toncelstuk: „Kain en Abel” onder leiding van Br. W. Panman.

Het werd voortreffelijk gespeeld en maakte een diepe indruk op alle aanwezigen.

Met een meesterlijke vaardigheid gaf Br. Belnap uit Antwerpen vervolgens blijk van zijn talent op de piano. Hiermede was het eerste gedeelte van het programma ten einde en volgde een 20 minuten pauze, waarin de prachtige samenwerking tussen Ouderlingen-Overziener, de Districts-president, de Gemeentepresident en de Z.H.V.

duidelijk tot uiting kwam toen een stroom van lekkernijen door rappe handen werd rondgediend. Aangezien men zich voorbeeldig aan het verzoek, om zoveel mogelijk rustig te blijven zitten — er waren $\pm$ 130 personen aanwezig — hield, kon de consumptie ook vrij vlot worden rondgebracht.

Deze avond diende om een fundament te leggen voor de Ouderlingkas van het district Antwerpen. Na de pauze kwam het zeer goed verzorgde Rotterdamse programma voor het voetlicht, dat eerst echter door een vocale solo van onze welbekende zanger Elder E. J. Schäffer uit Oostende werd vooraf gegaan.

De schetsjes vielen goed in de smaak en er werd hartelijk gelachen.

Als extra verrassing trad, met een hartelijk applaus verwelkomd, onze vermaarde zanger en gitarist Elder R. P. van Dam op, waarbij hij bij het tweede lied de medewerking kreeg van de eveneens bekende zanger Elder A. van Mondfrans.

Aan het einde van het programma werd aan President en Zuster Sperry een programma als oor-
konde aangeboden waarop alle
aanwezigen hun handtekening
hadden gezet.

Na een dankwoord van President
Sperry werd deze bijzonder ge-
slaagde avond besloten met het
tweede lied van het Haagse koor:
„Let the Mountains shout for Joy”,
en een slotgebed van de Gemeente

President Br. E. M. H. Engelbert
van Antwerpen.

Om 10 uur werd de terugreis naar
Holland aangevangen.

Het Ouderlingen Presidentschap
acht het een bijzonder voorrecht
dat President en Zuster Sperry
nog juist vóór hun a.s. vertrek
naar de U.S.A. deze wonder-
schone avond hebben mogen bij-
wonen om aldus met eigen ogen
de vruchten van hun liefdewerk
te aanschouwen.

*Wat is het, dat de mensch van Christus scheidt? De philister
of het lagere in hem.*

(Christian Morgenstern).

*

*Het is juist in onzen zenuwachtigen tijd meer dan ooit noodig,
den blik uit de dagelijksche beslommeringen op te heffen en
hem van het dagelijksch nieuws naar het eeuwige nieuws te
richten, waarvan de sterren de letters zijn, de liefde de inhoud
is en de auteur God zelf.*

Id.

*

*Wat is religie? Zich in alle eeuwigheid breeder en hooger
willen ontwikkelen.*

Id.

*

*Het woord „vriendschap” is alledaags,
Vriendentrouw is zeldzaam.*

Phaedrus

*

*Wie moderne kunst wil begrijpen, moet aannemen, dat één
plus één nooit twee is, maar het doet er niet toe hoeveel.*

Picasso.

Afscheid en Welkom.

Wanneer deze regels onze lezers onder de ogen komen, bevinden Br. en Zr. Sperry zich al weer hoog en droog in Amerika en is ook dit afscheid, dat de Nederlandse Zending van een President en zijn echtgenote nam, al weer historie geworden.

Zoals mocht blijken was het ons aller verlangen ook dit afscheid op waardige wijze te doen plaats vinden, en daarbij uitdrukking te geven aan onze dankbaarheid jegens Br. en Zr. Sperry, die nimmer aflieten het Kerk- en Zendingswerk in onze Zending op zulk een stimulerende en liefdevolle wijze te leiden.

Het was voor de deputaties, bestaande uit de zusters Wedemeyer, Fröhlich en Jongkees (Sr. en Jr.) en de broeders Fröhlich en Jongkees (Sr. en Jr.) een groot voorrecht om namens respectievelijk

de Z.H.V. en de dragers en „aspirant” dragers van het Priesterschap Pres. en Zr. Sperry elk een fraai geschenk te kunnen aanbieden.

Dit gebeurde zaterdag 23 januari j.l. in het Zendingskantoor aan de Laan van Poot in Den Haag.

Maandag 1 februari vertrokken Br. en Zr. Sperry met de nachtboot van Hoek van Holland naar Engeland waar zij 4 februari sloop gingen naar Amerika. In „de Hoek” werden zij uitgeleide gedaan door een kleine schare zendelingen en leden, tezamen met Pres. en Zr. Volker, onze nieuwe Zendingspresident en zijn echtgenote.

De Fransman heeft voor gelegenheden als deze twee wel toepasselijke gezegden: „Partir c'est mourir un peu”. „Afscheid nemen is een klein beetje sterven”.

Inderdaad doet het altijd leed afscheid te moeten nemen. Maar daar staat tegenover dat hun plaatsen weer ingenomen zijn. Wij mochten een nieuwe President en zijn echtgenote verwelkomen. Het tweede gezegde is dan ook:

„Le Roi est mort, vive le Roi”. „De Koning is dood, leve de Koning”. Het slaat oorspronkelijk op echte vorsten en verder is het hier gelukkig niet zo’n droeve aanlegenschap, het is nu alleen maar „mourir un peu”, „een beetje sterven”. Maar toch is het toepasselijk

genoeg om aan te halen. Wij mogen nu eendrachtelijk onze steun geven aan President en Zr. Volker, zoals wij dat Pres. en Zr. Sperry gedaan hebben, om het werk des Heren in ons Zendingsveld te bevorderen.

„Aflossing van de wacht” is hier een heel gewone en natuurlijke zaak; de Heiligen van Nederland en Vlaams-België kunnen dus ook nu op een zelfde wijze zeggen:

„De President is gegaan, leve de President”.

Een lofspraak

Woorden van lof hebben soms het leven van mensen gewijzigd. Een halve eeuw geleden, werkte een jongen van een jaar of tien in een fabriek in Napels. Hij wilde zanger worden, maar zijn eerste leermeester ontmoedigde hem. „Jij kunt niet zingen”, zei hij. „Je hebt helemaal geen stem. Die klinkt als de wind door de luiken”.

Maar zijn moeder omarmde hem, prees hem en zeide hem dat zij wist dat hij kon zingen; zij zag al verbetering. En zij zwoegde om zijn muzieklessen te kunnen betalen. De lofspraak van zijn moeder veranderde het leven van die jongen, wiens naam was Enrico Caruso.

* * * * *
* **TWEE BRUIDSPAREN** *
* * * * *

In Rotterdam Noord is het feest geweest. Tenminste, dat veronderstel ik maar zo, want ik was er niet bij. Maar een 12½-jarig huwelijksfeest laat men niet ongemerkt voorbij gaan en een zilveren bruiloft helemaal niet. En de redactie van „De Ster” wil hierbij niet achter blijven, al komt zij dan wel een beetje erg achteraan. Maar dat is niet haar schuld. Het is niemands schuld. Het getuigt van grote voorzichtigheid om de redactie pas te waarschuwen, wanneer het feestgedruis allang verstomd is. Een maand of enige weken van tevoren kennis geven is inderdaad gevaarlijk. Men kan nooit weten wat er tussen komt, waardoor het

aangekondigde feest niet doorgaat. En dan zitten en de jubilarissen en de redactie van „De Ster” in moeilijkheden. En die worden nu vermeden. Zo is het.

Zo geviel het dan, dat Broeder Adrianus van Dam, geb. 6 juli 1910 en Zuster Francina Verhoeff, geb. 22 november 1908, de 9de januari 1960 het uur herdachten, waarop zij 25 jaar geleden door de ambtenaar van de burgerlijke stand in het huwelijk werden verbonden. In 1958 evenwel, werd wederom een huwelijk gesloten, maar dan een, zoals God het van het begin der schepping heeft bedoeld. Zij werden in de Zwitserse Tempel voor tijd en eeuwigheid aan elkander verbonden en hun beide kinderen werden aan hen verzegeld. Wij wensen dit ouderpaar en hun twee kinderen van harte geluk en spreken hierbij de hoop en de bede uit, dat zij nog lang in vrede met elkander in hun ambtswoning Jacques Perkstraat 18 mogen wonen, tot heil van henzelf en van hetgeen aan hun goede zorg is toevertrouwd. Ook hopen wij en vertrouwen wij, dat zij het verbond met hun Vader in de Hemel gesloten, tot het einde toe getrouw zullen blijven en nog veel zegenrijk werk mogen doen, Broeder van Dam als lid van het gemeentebestuur en Zuster van Dam als lid van het Z.H.V.-bestuur van Rotterdam Noord.

Tenslotte een hartelijke gelukwens voor Broeder en Zuster Eckhardt, die de 16de januari 1960 hun koperen bruiloft vierden. Wie nu snel kan rekenen weet onmiddellijk de datum van hun huwelijk te bepalen. Broeder Eckhardt was toen, op een maand na, 25 jaar en Zuster Eckhardt 26. Wij hopen

van harte, dat dit echtpaar, dat sinds maart 1953 lid van de Kerk is, ook eenmaal door de Tempel zal kunnen gaan, opdat de band, die hen aan elkander en aan hun kinderen bindt, door het afscheid uit dit leven van een van hen, niet wordt verbroken.

* ————— *

GELIJK EEN BLOEM...

*Gelijk, o grote zon, de bloemen dezer hoven
's Morgens te wachten staan op 't rijzen van uw gloed,
En, als uw schijnsel komt, die lichtglans van hier boven
In 't hart ontvangen, dat zich voor u open doet,*

*En bloeien naar uw wil, en met hun schoon u loven,
U, die hun schoonheid zijt, en God, en hoogste goed,
En 's avonds, als de glans van uw zoet licht gaat doven,
Te vreden slapen gaan, als alles rusten moet,*

*Zo ligt mijn ziel voor God en doet zich voor Hem open,
Voor Hem, der zielen Zon, die 't eeuwig schijnsel geeft,
En bij Wiens godlijk licht mijn zitten, opstaan, lopen,
Al, wat ik ben, of doe, of niet doe waarde heeft;
Zo ligt mijn ziel voor God, zo zonder vreeze of hopen,
Te vreden zo ze sterft — of zo ze eeuwig leeft.*

(Iris)

Jacqueline E. van der Waals

* ————— *

„Waarom ben ik een Mormoon?”

door Ronald E. Chisholm

Hoeveel malen heeft u zichzelf deze vraag gesteld; „Waarom ben ik een Mormoon en waarom behoor ik tot deze Kerk”?

Zijt ge een Mormoon, omdat uw vader lid van de Kerk was? Zijt gij lid omdat de kans bestaat dat ge eenmaal Gemeentepresident, Zondagschoolpresident, O.O.V.-president of presidente van de Z.H.V. zult zijn? Of een van de vele posities zult bekleden, die beschikbaar zijn? Zijt ge lid van de Kerk omdat ge van het Welvaartsplan hebt gehoord, dat verondersteld wordt voor diegenen zorg te dragen, die in nood zijn komen te verkeren?

Zijt ge een lid, omdat de leerstellingen van de Kerk wel goed schijnen te zijn en gij van gevoelen zijt, dat uw kansen er beter voor staan door Mormoon te zijn dan lid van enige andere Kerk? Of zijt gij lid van de Mormoonse Kerk vanwege een geschiedenis, die eenmaal door twee jonge mannen aan u werd verteld, toen zij aan uw deur kwamen? Of hoorde u die geschiedenis van uw ouders, uw Zondagsschoolleraar of van uw buurman, die een Mormoon was? Herinnert gij u wat zij zeiden dat die stille, zachte stem tot u deed zeggen: „Dit is het”?

Herinnert gij u wat die geschiedenis was... hoe veel van de volgende lessen kunt ge navertellen: „De Godheid”, „De Afval”, „De Herstelling”, „Het Boek van Mormon”, „De eerste beginselen van het Evangelie”, „Het plan van Zaligheid” en het laatste, doch niet het minste „De roep tot bekering”? Zijn deze niet de redenen waarom gij u bij de Kerk aansloot en indien niet, dan behoren zij dit te zijn, want alle andere, genoemde redenen zijn slechts een zeer klein deel van het Evangelie en van de voornaamste functie van de Kerk. God heeft ons gezegd wat zijn werk en zijn heerlijkheid is. Hij zeide: „Want zie, dit is Mijn werk en Mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen. Hij doet dit door zijn woord, hetwelk het Evangelie is. Ik vergelijk het Evangelie bij een bron helder fris water, die uit de helling van een berg ontspringt, kristalhelder, zoet water, dat de dorst verdrijft en leven schenkt aan hen, die er van drinken. Het doet er niet toe hoeveel malen gij daar heen gaat of hoeveel mensen ervan drinken, nooit zal die bron opdrogen, want er is voor allen genoeg. Telkens wanneer wij teruggaan, maken wij onze lichamen sterker en brengen wij vreugde aan onze ziel. Dat wij iedere dag naar die bron van eeuwig leven en geluk zullen terugkeren, die in

ons geval het Evangelie is, de lessen, die wij destijds leerden, opdat wij anderen kunnen vertellen wat het is en welk een vreugde het brengt.

Mogen u en ik onszelf in 1960 verenigen om dieper te beseffen wat de Kerk en haar doelstelling is, zodat des Heren werk zal voortgaan en de gehele aarde vervullen. Dat wij deze vreugde aan allen mogen brengen en niet slechts aan enkelen. Broeder en Zuster, hebt gij die vreugde en vrede, waarvan ge de mensen hebt horen spreken? Er is niemand die dat aan u kan geven dan alleen uw Vader in de Hemel en Hij schenkt die aan hen, die hun plicht doen. Indien gij uzelf er toe wilt zetten, dan beloof ik u, dat de volgende keer dat iemand u vraagt waarom gij een Mormoon zijt, gij in staat zult zijn hem bij de arm te nemen en te zeggen: „Indien u de tijd heeft, heb ik voor u zeven eenvoudige lessen, die u vertellen waarom ik een lid ben van de Mormoonse Kerk”. Dat wij allen zo samen mogen arbeiden, dat des Heren Koninkrijk op aarde zal groeien, bid ik nederig in Jezus’ naam. Amen.

DE ZAAIER

*Ik zag op het verlaten land
Een boer, die eenzaam koren zaaide —
Hij ging gebogen en zijn hand
Deed stil het groot gebaar, dat zaaide.*

*Want zaaien is een needrig werk,
Dat in ootmoedigheid geschiede —
En groot is het verborgen werk
Van God alleen, Wiens wil geschiede. —*

W. A. P. Smit

„VEEL WORDT BEWEZEN....“

Frank I. Kooyman - Zendingspresident, 1929 - 1933

„Beelden uit mijn kinderjaren, uit mijn jeugd zo vrij en blij, trekken sòmtijds kalm en rustig aan mijn peinzend oog voorbij“. Maar nú denk ik aan de jaren van mijn rijpere jeugd. Toen ik gisteravond na een snikhete dag in de koelte van de avond buiten zat te mijmeren, kwam in mijn gedachten een vriend uit mijn jongelingsdagen, die reeds lang ter ziele is. De avond daarvóór sprak in onze kerkdienst een jongeman, geboren uit Griekse ouders, een volbloed Mormoon, die de Oosters-orthodoxe Kerk had vaarwel gezegd voor de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Hij deed mij aan mijn vriend denken. De Griek-Amerikaan heet George — laten wij, terwille van de treffende overeenstemming met mijn vriend, dezen Sjors noemen. Sjors uit het Kleine Dorp in de Grote Stad gekomen. In zijn kosthuis las hij rijp en groen, o.a. spiritistische lektuur. En ook De Genestet's gedichten. Een tractaatje over het spiritisme had als motto een versje, dat hem trok:

„De Waarheid draagt geen mom,
Vraagt gunstbetoon noch prijs,
Eist eerlijk onderzoek,
Erkenning NA BEWIJS“.

Maar toen las hij in de lekedichtjes wat De Genestet „Van Heusdens Spreuke“ noemde:

„Veel wordt bewezen, dat mettertijd niet waar is,
En veel is eeuwig waar hoewel 't bewijs niet daar is“.

Ook dat trok Sjors. En wij gingen samen filosoferen. Ik hield van Sjors. Hoe gezellig konden wij keuvelen. En bij hem en ook bij mij kregen De Genestet en Van Heusden de overhand. Jammer genoeg herinner ik mij niet wie dat versje geschreven heeft met dat NA BEWIJS er in. Maar wie het ook was, die dichter of dichteres leed de nederlaag. Ik hoor Sjors nog zeggen: „Nee, je kunt niet ALLES bewijzen. Je moet zekere stellingen wel als wáár aannemen ZONDER BEWIJS. Daar heb je b.v. het heelal, de oneindige ruimte, en daar is de eindeloze duur van de eeuwigheid. Waar is het bewijs voor oneindigheid en eindeloosheid? Tòch wáár, onomstotelijk wáár!“

Bij dien tijd werkte ik voor de Griffier van een Arrondissements Recht-bank. En ik kwam te weten, dat getuigenbewijs soms vals is, ondanks eedaflegging. Van sommige getuigen kon men verklaren: „Zij weten wel wat ze zeggen, maar zij zeggen niet wat ze weten.” Veel wordt be-wezen . . .

Toen kwam de vreugdevolle tijding van het Mormonisme, of laat mij zeggen de blijde boodschap der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Grondslag voor haar leerstellingen? Zeer zeker! Een onwederlegbare Bijbelbasis! Maar ook een andere soort bewijs, niet-werelds, een bovenaardse vastigheid, opgesloten in de volgende Schriftwoorden (Joh. 7 : 17):

„Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, die mij gezonden heeft; indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of ze van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek.”

Zielservaring!

Ontegenzeggelijk wordt er èn op maatschappelijk èn op geestelijk terrein veel „bewezen”, dat inderdaad niet waar is. Maar op geestelijk gebied staat onwederlegbaar daartegenover, dat er in harten die afge-stemd zijn op den Oneindige meer, ja véél méér wordt vastgelegd en beklonken door de onloochenbare influisteringen van de Getrouwe Getuige.

O ja, het is overbekend dat er ook bij „zielservaring” valse en goede munt bestaat. Er zijn valse munters, zondige mensen. Maar dat be-tekent niet, dat de Algoede geen zuivere munt kan leveren. Gezegende ondervinding, dàt waar te nemen!

„O, dat wéten, ’t wonderwisse, woont in ’t hart de Waarheidsgeest, dat geloofsgetuigenisse, dat van twijfel ons geneest! O, dat groot, dat groots betrouwen, als dat liefdelijk Licht ons leidt; rust in Hem op Wien wij bouwen, zalige zielsverzekerdheid!

„Ik getuig: de Geest des Heren streeft gestadig, werkt alom, wil ons harte leiden, leren, ’t maken tot Zijn heiligdom. Maar wij arme, dwaze mensen, dom, onhandelbaar geslacht, volgen meestal eigen wensen, smalen ’t licht en kiezen nacht.

„Op de weg van ’t deugdzaam leven, waar een edele drijfveer stuwt een volhardend ernstig streven, daar wordt licht aan licht gehuwd. Waarheid laat zich toetsen, keuren. *Zoekt en vindt* — beproeft dat woord! Klopt — daar openen zich de deuren, en de Dag stroomt door de poort!”

De anderen

werden Discipelen genoemd

door Richard O. Cowan

Veertig dagen na Zijn opstanding riep Christus Zijn elf Apostelen bijeen. Bij die gelegenheid gaf Hij hun enige laatste instructies en voer Hij daarna ten hemel. Toen zij alleen gelaten waren, gaven de apostelen er zich rekenschap van, dat op hen nu de verantwoordelijkheid rustte om de enorme taak van het leiden van de groei van Christus' Kerk ten uitvoer te brengen. De Heer had hun juist verteld, dat zij de macht van de Heilige Geest zouden ontvangen en getuigen voor Hem zouden zijn, niet alleen in Jeruzalem maar „...tot het uiterste einde der aarde. . .” (Zie Hand. 1 : 8-11).

De eerste taak van de apostelen was het volledig maken van hun quorum door de vacature te vervullen, die ontstaan was door het verraad van Judas. Petrus verklaarde, dat een moest worden aangewezen „...opdat hij getuige worde van zijn opstanding. . .” Voor deze belangrijke positie werd Matthias gekozen. (Zie Hand. 1 : 21-26). Later, toen de omstandigheden dit vereisten, werden blijkbaar ook anderen tot apostelen geordend. Jacobus, de broeder van de Heer (zie Galaten 1 : 19) en Paulus en Barnabas (zie Hand. 14 : 14) ontvingen het apostelschap.

De apostelen waren in werkelijkheid nooit alleen in hun arbeid, want vele andere getrouwe discipelen droegen daadwerkelijk tot de vooruitgang van des Heren werk bij. Elder James E. Talmage maakte duidelijk onderscheid tussen de discipel en de apostel:

„Het discipelschap is algemeen; elke volgeling van een mens of elke aan een beginsel toegewijde kan men een discipel noemen. Het Heilig Apostelschap is een ambt en een roeping, tot het Hogere of Melchizedekse Priesterschap behorend, tegelijk verheven en bepaald, de onderscheidende functie insluitend van die van een persoonlijke en speciale getuige van de goddelijkheid van Jezus Christus als de ene en enige Verlosser en Heiland der mensheid”. Het Griekse woord *apostolos* betekent een officiële afgezant, die spreekt namens een die boven hem staat.

Naarmate het werk van de Kerk zich uitbreidde, vonden de apostelen het nodig „. . . om zeven mannen te kiezen, die goede getuigenis hebben. . .” om hen bij te staan. Onder deze zeven, die in de stoffelijke noden van de Kerk voorzagen, waren Stefanus en Philippus. (Zie Hand. 6 : 3-6).

De tegenstand tegen het werk des Heren werd ernstig en bracht het stenigen van Stefanus teweeg, de eerste Christelijke martelaar. (Zie Hand. 7). Tot dusver hadden de Heiligen in Jeruzalem gewoond, maar deze vervolging verspreidde hen. Philippus bijvoorbeeld, predikte in Samaria en doopte daar velen. Petrus en Johannes werden van Jeruzalem uitgezonden om de nieuwe dopeningen de handen op te leggen voor het ontvangen van de Heilige Geest. (Zie Hand. 8 : 15). In veraf gelegen plaatsen zoals Damascus en Antiochië in Syrië, werden gemeenten gesticht.

De belangrijkste gebeurtenis tijdens de eerste uitbreiding van de Kerk was misschien wel de bekering van Paulus. Hij was blijkbaar de eerste, die het Evangelie naar Klein-Azië en Europa bracht. In steden, waar genoeg mensen zijn boodschap aannamen, organiseerde hij gemeenten en ordende hij ouderlingen. (Zie Hand. 14 : 23). Paulus zeide zijn medewerkers Timotheus en Titus dat een bisschop over die gemeenten moest presideren. (Zie Tim. 3 : 1-7). Waar de bisschoppen slechts plaatselijk jurisdictie hadden, oefenden de apostelen algemeen gezag over de gehele Kerk uit.

Het Boek Handelingen en de Brieven van Paulus maken dikwijls gewag van getrouwe leden van de Kerk die, door hun steun, aanzienlijk bijdroegen aan het werk van de zendelingen. Juist zoals onze zendelingen heden ten dage zich met de getrouwe Heiligen in het zendingsveld verbonden voelen, zo toonde Paulus zijn liefde voor diegenen, die zijn mededienstknechten in het werk des Heren waren.

In deze tijd rangschikken wij onszelf als discipelen van de Heer wanneer wij verklaren, dat wij leden zijn van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Laten wij denken aan de belangrijke bijdrage, door de vroegere discipelen van de Heer aan de vooruitgang van Zijn werk geleverd en laten wij dan ijveriger streven om Hem net zo ijverig te dienen als zij deden. Velen van ons zeggen soms dat zij bereid zijn om voor onze Heer te sterven. Dit nu, zal waarschijnlijk niet van ons worden verlangd. Maar hoevelen van ons zijn bereid om voor Hem te leven?

De op het Hoofdkantoor verkrijgbare Literatuur in de Nederlandse Taal

volgens de stand op 1 maart 1959

Titel	Prijs
1. Het Boek van Mormon	f 4,65
2. Leer & Verbonden	„ 3,50
3. De Parel van Grote Waarde	„ 1,50
4. Zangboek (Heilige Lofzangen)	„ 5,—
5. Artikelen des Geloofs	„ 5,50
6. Leringen van de Profeet Joseph Smith compleet	„ 5,50
7. Idem niet compleet	„ 2,25
8. Een plan voor doeltreffend Zendingswerk (Anderson Plan)	„ 1,50
9. De Stem tot Waarschuwing	„ 1,—
10. Een Stelselmatig Plan (Plan Book)	„ 1,50
11. Das Buch Mormon (Duits Boek van Mormon)	„ 2,75
12. Het Plan van Zaligheid	„ 0,10
13. Na de Doop Wat Dan?	„ 0,10
14. Wat is een Mormoon?	„ 0,10
15. Een vriendschappelijk gesprek	„ 0,10
16. Stralen van Levend Licht-Boekjes	„ 0,15
17. Joseph Smith vertelt zijn eigen Geschiedenis	„ 0,10
18. Een Practische Verwijzer	„ 0,50
19. Weg tot Volmaking	„ 2,—
20. Een Wonderbaar Werk en een Wonder	„ 4,75

*

MEDEDELINGEN

Levering uitsluitend na betaling

1. Het verschuldigde bedrag *per postwissel* te zenden aan:
„NEDERLANDSE ZENDING”, Laan van Poot 292, Den Haag.
2. Op de ruimte, bestemd voor mededelingen aan geadresseerde, moet het aantal en de prijs van elk opgegeven artikel worden vermeld, met het nummer, dat voor het gevraagde artikel staat. Met het oog op de zeer beperkte ruimte op de postwissel *niet* de titel vermelden. Schrijf eerst het verlangde aantal en daarna het nummer van het artikel, zoals in hier volgend voorbeeld aangegeven:

„De Ster”

Voorbeeld:

Een verzoek om 4 exemplaren van het Boek van Mormon en 20 exemplaren van de Geschiedenis van Joseph Smith wordt aldus gedaan:

4.... no. 1.	f 18,60
20 .... no. 17	„ 2,—
Totaal	f 20,60

Deze f 20,60 is dus het bedrag, dat naar het Hoofdkantoor wordt gezonden. Wees zo goed en controleer vooraf of het te zenden bedrag overeen komt met dat op de lijst vermeld.

AANSCHAFFING van boeken uit de Deseret Book Company door bemiddeling van het Hoofdkantoor in Den Haag.

Verzoeken om boeken uit Salt Lake City zullen op dezelfde wijze worden behandeld als tot dusver geschiedde. U kunt uw bestelling per brief of briefkaart opgeven, *zonder* bijvoeging van geld. Na aankomst van de boeken van de Deseret Book Company zullen wij u het verschuldigde bedrag berichten. Na ontvangst van het geld, hetzij contant of per postwissel, zullen de boeken u worden toegezonden.

Deze regeling geldt ook voor hen, die in België werkzaam zijn. Denk er echter om, dat het te zenden bedrag in Nederlands geld moet zijn.

*Wil nimmer uw tijd verkwisten
Door met een dwaas te redetwisten.
Uw antwoord moedigt hem slechts aan
Met zotteklap steeds voort te gaan;
Terwijl uw zwijgen daarentegen
Hem dringt zijn woorden te overwegen.*

W. J.

HET AANTAL "ENDOWMENTS" dat in de Zwitserse Tempel werd verricht

Het zal de lezers van „De Ster” en natuurlijk alle leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland ongetwijfeld belang inboezemen te weten hoeveel „Endowments” in de Zwitserse Tempel de laatste twee jaren zijn verricht en te zien hoe dit aantal voor de Nederlandse leden zicht verhoudt tot dat van de leden in andere landen van Europa.

Wanneer wij het woordenboek nemen en het woord *endowment* opslaan, dan vinden wij de woorden *begiftiging* en *schenking* als vertaling ervan in het Nederlands. Daar deze begrippen het heilige en zegenrijke hetwelk ons in de Tempel wordt geschonken, lang niet dekken, is het m.i. beter het woord *endowment* onvertaald te laten.

Hier volgt dan een statistiekje van de endowments, over de verschillende zendingen in Europa verdeeld.

<i>Zendingen:</i>	<i>Totaal op 31 december</i>	
	1959	1958
Engelse	19	27
Deense	510	469
Finse	68	61
Franse	883	844
Nederlandse	440	391
Noorse	7	133
Zweedse	417	564
Zwitserse-Oostenrijkse	3392	3439
Noord-Duitse	1349	1167
West-Duitse	1568	2232
Zuid-Duitse	97	
Dienstplichtigen in Duitsland	196	
Andere	370	423
Totaal	9316	9750

Een beschouwing van deze cijfers doet ons enige conclusies aan de hand. Hier valt in de eerste plaats het geringe aantal endowments van de leden in de Britse Zending op. Zeer verklaarbaar overigens, want de Britse Zending heeft zelf een Tempel, die in september 1958 werd ingewijd. Vandaar dan ook, dat het aantal endowments voor de Engelse leden in de Zwitserse Tempel dat jaar toch nog groter is dan in 1959. De Nederlandse Zending is bij de Deense en Zweedse Zending iets in de minderheid, doch overtreft de Noorse verre. Zeer waarschijnlijk geven de Noren de voorkeur aan een reis naar de Britse Tempel, hetgeen

het grote verschil tussen de jaren 1958 en 1959 wel doet vermoeden. Dat de Zwitserse en Duitse Zendingen op veel meer endowments kunnen bogen, behoeft geen nadere verklaring. Wat wel opvalt, is het grote aantal in de Franse Zending, meer dan tweemaal zo groot als de Nederlandse. Moge de uitslag van dit jaar voor de Nederlandse Zending een *nog* fraaier uitkomst geven!

IK GA.

*Allen te geven goddelijke wijding,
alle zielen naar 't Licht omhoog te dragen,
door los te binden wat hen met het lage vereent,
dat is de nieuwe levenstijding . . .*

*De maning stijgt uit diepe wezensgronden:
„Ga uit”, zegt het geloof dat vlammend splijt
den harden rots van waanzin en van zonde
die ons van de blauwende verte scheidt.*

*„Ja, zeg wat g'in uw harte hebt gevonden
aan zoete, lang-gepuurde zekerheid;
doe zoo mijn wil, van mij die door de monden
der menschen spreekt, in die trompet, de tijd”.*

*Ik ga, o Stem. Als een kind aan de hand
van moeder gaat: in gewillig vertrouwen
en zonder omzien, vast in Uw genâ.*

*Ach levens-plannen, die van 't klein verstand
maar maaksels zijt . . . D' oneindigheden bouwen
en wij zijn de steenen . . . ik ga, ik ga.*

„Dienen”.

*Uit: „Christus in ons dagelijksch
leven”, door E. S. Woods.*

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Engelgeer, Hendrikus Albertus; 26 december 1959 te Apeldoorn.

GEDOOPT:

Engelgeer, Hendrika Maria; 20 december 1959 te Apeldoorn.
Gorter, Johannes Coenrades; 2 januari 1960 te Den Haag.
Meeuws, Julius Francois Leon; 2 januari 1960 te Den Haag.
Meeuws, Frederik; 2 januari 1960 te Den Haag.
Meeuws, Geertruida; 2 januari 1960 te Den Haag.
Verbeek, Antonia Cornelia; 2 januari 1960 te Den Haag.
van Wensveen, Anna Maria; 2 januari 1960 te Den Haag.
van Wensveen, Philippe René; 2 januari 1960 te Den Haag.
Solowjow, Helene; 22 januari 1960 te Alkmaar.
Solowjow, Sergi; 22 januari 1960 te Alkmaar.
Solowjow, Helene; 22 januari 1960 te Alkmaar.
Heinis, Jacoba Marina; 22 januari 1960 te Alkmaar.
Kuipers, Grieto; 22 januari 1960 te Den Haag.
Kuipers, Nancy; 22 januari 1960 te Den Haag.
Friedl, Cornelia; 29 januari 1960 te Dordrecht.
Friedl, Helmut; 29 januari 1960 te Dordrecht.
de Jong, Johanna; 29 januari 1960 te Dordrecht.
Buijs, Arie; 29 januari 1960 te Dordrecht.
Buijs, Arie Jr.; 29 januari 1960 te Dordrecht.
Barendsen, Betsy; 29 januari 1960 te Rotterdam Noord.
Rosbergen, Maria Johanna; 29 januari 1960 te Rotterdam Noord.
Ter Haar, Maaike; 29 januari 1960 te Rotterdam Noord.

GEORDEND:

van Oudheusden, Jack Pieter; 6 december 1959 te Den Haag als Leraar.
Wolthers, Anton Louis Gilles; 6 december 1959 te Den Haag als Priester.
de Lannoy, Willem; 13 december 1959 te Den Haag als diaken.
Bossenbroek, Willem Antoni; 20 december 1959 te Rotterdam als Leraar.
Koetsier, Leendert; 20 december 1959 te Rotterdam als Diaken.
Touw, Marinus; 26 december 1959 te Den Haag als Leraar.
Hendriks, Johannes Martinus; 3 januari 1960 te Dordrecht als Diaken.

OVERLEDEN:

Gregoor, Wilhelmus Johannes; 22 november 1959 te Rotterdam Noord.

GETROUWD:

de Jong, Dina Angenieta en Theodorus Gerardus Schoof, 23 december 1959 te Hilversum.

OVERGEPLAATST:

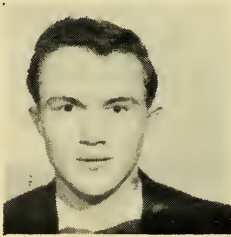
Alston, David; van Den Haag naar Amsterdam.
Petersen, Dennis L.; van Rotterdam naar Gent.
Leydsman, John N.; van Amsterdam naar Arnhem als Districts President.
Wallwork, Leland; van Rotterdam naar Den Haag.
Baak, Marinus; van Gent naar Utrecht.
Van der Heide, Ralph P.; als Leraar in de Zendingsschool in Den Haag.

„De Ster”

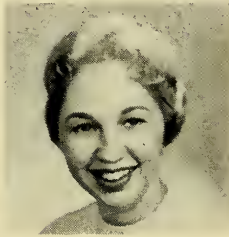
Steinfeldt, Paul; van Den Haag naar Zaandam.
Hixson, Richard S.; van Amersfoort naar Antwerpen.
de Haan, Charles G.; van Zaandam naar Nijmegen als Gemeente President.
Greeff, Remi; van Den Haag naar Rotterdam Noord.
Peterson, LeRoy; van Haarlem naar Amersfoort.
Ruppe, Clyde; van Utrecht naar Eindhoven.
Hartman, Earl J.; van Eindhoven naar Utrecht.
Soper, Donald; van Rotterdam naar Den Haag als Zendingssecretaris-assistent.
Putnam, Charles C.; van Apeldoorn naar Amsterdam.
Dalebout, Dennis; van Zwolle naar Haarlem.
Beal, John E.; van Amsterdam naar Antwerpen als Raadgever.
van Leeuwen, Max T.; van Haarlem naar Arnhem.
Cuthbertson, Fred; van Den Haag naar Apeldoorn als Raadgever.
Zeeman, J. LaMarr; van Zendingsschool naar Zwolle.
van Dyke, Karl D.; van Zendingsschool naar Emmen.
Kay, Thomas A.; van Arnhem naar Den Haag.
Warner, Kent; van Hoofdkantoor naar Den Haag.
Vuyk, Martinus; van Amerika naar Rotterdam Noord.
Eastman, David; van Emmen naar Rotterdam Zuid.
PanKratz, Vernon; van Zendingsschool naar Rotterdam Zuid.

AANGEKOMEN:

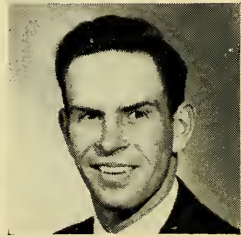
Heaps, Dale D.; van Salt Lake City, Utah.
Montgomery, Jerry R.; van Clearfield, Utah.
PanKratz, Vernon M.; van Moses Lake, Washington.
van Dyke, Karl D.; van Lyman, Utah.
Vuyk, Martinus; van Salt Lake City, Utah.
Westra, Janet L.; van Seattle, Washington.
Zeeman, J. LaMarr; van Payson, Utah.

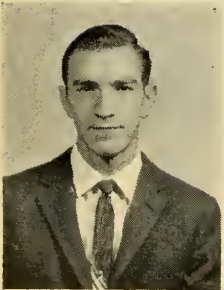
Jerry R. Montgomery

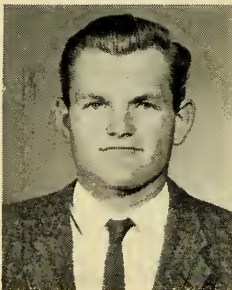
Janet L. Westra

Karl D. van Dyke

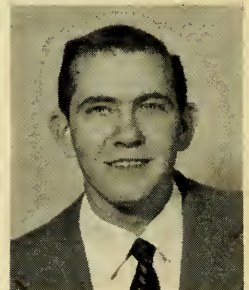
Dale D. Heaps

J. LaMarr Zeeman

Vernon M. PanKratz

Martinus Vuyk

VERTROKKEN:

Manwaring, Phillip W.; Aangekomen 12 juli 1957. Vertrokken 12 januari 1960.
Werkzaam geweest: Haarlem, Amsterdam, Rotterdam en in Utrecht als Gemeente President.

McKell, James Robert; Aangekomen 12 juli 1957. Vertrokken 12 januari 1960.
Werkzaam geweest: Den Helder, Rotterdam, Schiedam, Vlaardingen als Gemeente President, Antwerpen als Districts President en Haarlem als Raadgever in het Gemeente Presidentschap.

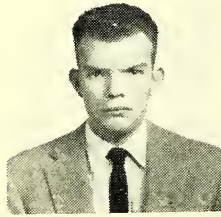
Horne, Roger M.; Aangekomen 12 juli 1957. Vertrokken 12 januari 1960.
Werkzaam geweest: Groningen, Dordrecht, Utrecht, Eindhoven, Harlingen als Gemeente President, Vlaardingen als Gemeente President en Arnhem als Districts President.

Thurgood, Carl J.; Aangekomen 12 juli 1957. Vertrokken 12 januari 1960.
Werkzaam geweest: Eindhoven, Groningen, Amsterdam, Gouda als Gemeente President en Nijmegen als Gemeente President.

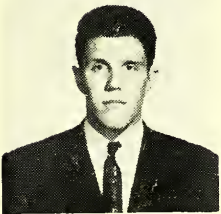
Timmerman, William H., Jr.; Aangekomen 12 juli 1957. Vertrokken 29 januari 1960.
Werkzaam geweest: Amersfoort, Rotterdam, Den Haag, Ede, Hilversum, IJmuiden en Antwerpen.

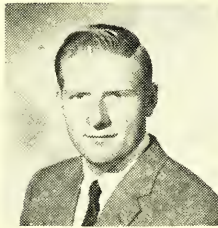
Phillip W. Manwaring

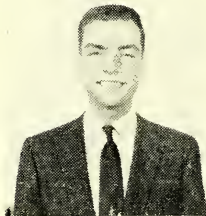
James Robert McKell

Roger M. Horne

Carl J. Thurgood

William H. Timmerman

Het is de ware weldadigheid diengene wel te doen, die ons leed heeft aangedaan.

Arabische spreuk.

MORGENROOD

*O stille nacht, die eens mij wacht,
Gij doet mijn hart niet vrezen.
Na moeite en strijd, zult gij een tijd
Van stoorloos rusten wezen.*

*'k Laat afgesloofd dan 't moede hoofd
Na werken, denken, lijden,
O kalme dood, in Uwen schoot
Met stil vertrouwen glijden.*

*En houdt het graf, bij al zijn kaf,
Een levenskiem verborgen,
Geen nood! 'k begroet met frisse moed
Een nieuwe levensmorgen.*

*O, stille nacht, die eens mij wacht,
Gij doet mijn hart niet vrezen.
Gij, sombere dood, kunt morgenrood
Van schoner toekomst wezen.*

(Eenheid)

(Allard Pierson).